ଭାରତ ସଂଘ

ବନାମ

ଶ୍ରୀ ରାମ ବୋରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜାନୁଆରୀ 29,1965

[ରଘୁବର ଦୟାଲ, ଆର୍. ଏସ୍. ବଚାୱତ ଏବଂ ଭି. ରାମସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ – ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା - ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ - ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ - ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ - ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା (ଅଧିନିୟମ 5/1908), ଆଦେଶ – 22, ନିୟମ -11.

ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ B ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଡିକ୍ରି ହାସଲ କଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ B ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଗୁରୁତର ଅବହେଳା ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶାଇ B ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଟମେଣ୍ଟ ଅପିଲକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନଟି ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଲା, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଆବେଦନ କରିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଅପିଲ୍‌କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମାପ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯୌଥ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଏବଂ ଜଣେ କର୍ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅନ୍ୟ କର୍ତାମାନେ ଯୌଥ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ପ୍ରକୃତ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ।

ରାୟ ଦେଲେ : ଉତ୍ତରଦାତା ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ ନିରର୍ଥକ ଥିଲା ।

ଯେତେବେଳେ ଏକ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ଲାଭ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ହାସଲ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯୌଥ

ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ଉଭୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜାରି ରଖିନଥିଲେ-ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ।

ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାର ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ନିଶ୍ଚିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯୌଥ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ନାଥୁ ରାମ, [1962] 2 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 636, ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 611/1962 ।

ମୂଳ ଡିକ୍ରି ସଂଖ୍ୟା 525/1951ରୁ ଅପିଲରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଫେବୃଆରୀ 11,1959 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଶନ ନାରାୟଣ, ଡି. ଆର. ପ୍ରେମ, ବି. ଆର. ଜି. କେ. ଆଚାର ଏବଂ ଆର. ଏନ. ସଚଥେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ।

ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ କେ. କେ. ସିହ୍ନା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 5 ଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ରଘୁବର ଦୟାଲ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବଂଶୀଧର ବୋରାଙ୍କ ପୁଅ ବିଲାସ ରାୟ ବୋରା ଏବଂ ଗଣପତ ରାମ ବୋରାଙ୍କ ପୁଅ ଶ୍ରୀ ରାମ ବୋରା, ବମ୍ବେର ଏମ୍. କିଶ ରାମୁନ ଦାସ ସାଗରମାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1948 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 20 ତାରିଖରେ ବମ୍ବେର ଏମ୍. ବଂଶୀଧର ରାୟ ଗଣପତ ନାମରେ ପଠାଯାଇଥିବା 11 ବସ୍ତା କପଡା ନଦେବା କାରଣରୁ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦରେ 13,448 ଟଙ୍କାର ମକଦ୍ଦମା କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1 ରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନେ ମେସର୍ସ ବଂଶୀଧର ଗଣପତ ରାୟଙ୍କ ନାମରେ ଏବଂ ଶୈଳୀରେ କପଡା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିଥିଲେ, ଯାହା ମିତାକ୍ଷରା ହିନ୍ଦୁ ସ୍କୁଲ ଅଫ୍ ଲ' ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ସେମାନଙ୍କର ମିଳିତ ପାରିବାରିକ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ଥିଲା, ଯାହାର ଯୌଥ ପରିବାର ବାଦୀମାନେ କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହିପରି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1 ରେ ଥିବା ଏହି

ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଲିଖିତ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ 29 ଅଗଷ୍ଟ, 1951 ରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଡିକ୍ରିରେ କୁହାଯାଇଛି:

"ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ବାଦୀଙ୍କୁ ସୁଧ ସହିତ 13,448 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି... "

ଭାରତ ସଂଘ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା କରିଥିଲା ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ବାତିଲ କରିବା ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଅପିଲ୍ ର ନୋଟିସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବିଲାସ ରାୟ ବୋରା 1957 ମସିହା ଜୁଲାଇ 24 ତାରିଖରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । 5 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1958 ରେ, ଭାରତୀୟ ସଂଘ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଛାଡ ଏବଂ ମାମଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ସି. ପି. ସି.ର ଆଦେଶ 22, ନିୟମ 4 ସହିତ ପଠିତ ଆଦେଶ 22, ନିୟମ 11, ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ଆବେଦନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ 14 ମଇ 1958 ରେ ଦୈନିକ ତାଲିକାରେ ଏହି ମାମଲା ଥିବାବେଳେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ବିଲାସ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତୁରନ୍ତ ରେଳବାଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଟାଚରଙ୍କ ତ୍ରୁଟି ହେତୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇ ପାରିନଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବହୁତ ତଦନ୍ତ ଏବଂ ତିନି ଦିନ ଧରି ପ୍ରୟାସ ପରେ ବିଲାସ ରାୟ ବୋହରାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଠିକଣା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିଲା । ବିଳାସ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୁଅ, ଜଣେ ବିଧବା ଏବଂ ଜଣେ ଝିଅ । ଆବେଦନ ପତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଳାସ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 27 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1957 ରେ, ବିଳାସ ରାୟ ବୋହରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନରେ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତ ସଂଘ ଜଣେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଏହାର ଓକିଲ, ବିଲାସ ରାୟ ବୋହରାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ନାମ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିଲେ ।

1958 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 1 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଲାସ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅପିଲକୁ ବାତିଲ କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ । କାରଣ ତାଙ୍କ ମତରେ ଆବେଦନକାରୀ ୟୁନିଅନ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ ପକ୍ଷରୁ ଗୁରୁତର ଅବହେଳା କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଏହାର ଓକିଲଙ୍କ ପାଖରେ ଅତି କମରେ 16 ମଇ 1958 ରେ ବିଳାସ ରାୟ ବୋହରାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଥିଲା । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରିନଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନର ସମାପ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ରହିଛି ।

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ବିଳାସ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକୁ ସମାପ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ସରକାର ନିଜେ ମାମଲାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ବିଳାଶ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ପାରି ନଥାନ୍ତା ।

ଭାରତୀୟ ସଂଘର ବଞ୍ଚିଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀ, ଯଥା, ଶ୍ରୀରାମ ବୋରାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଫେବୃଆରୀ 11, 1959 ରେ ଆସିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ବାଦୀ-ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାପ୍ତି ହୋଇଛି । ଭାରତ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦୁଇ ବାଦୀ, ମୃତ ବିଳାସ ରାୟ ବୋହରା ଏବଂ ଶ୍ରୀରାମ ବୋହରା, ମେସର୍ସ ବଂଶୀଧର ଗଣପତ ରାୟଙ୍କ ଫାର୍ମର ମାଲିକ ଯୌଥ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବାଦୀ, ଯାହାକୁ ବାଦୀଙ୍କ ମୋକଦ୍ଦମାରେ କର୍ତା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଆବେଦନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତି କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର, ଏହା ଦାବି କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ବିଳାସ ରାୟ ବୋହରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ ସମାପ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତିଟିକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନଟି ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ମତ ଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଉଭୟ ବାଦୀ ସମାନ ମିଳିତ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ ବୋଲି

ଧରାଯାଏ, ତଥାପି ବିଳାସ ରାୟ ବୋହରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତି ହେବା ଦ୍ୱାରା ଯୌଥ ପରିବାର ଲାଭ ପାଇଥିଲା କାରଣ ବିଳାସ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ମାଧ୍ୟମରେ ମିଳିତ ପରିବାର ସପକ୍ଷରେ ଗୃହୀତ ଡିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀରାମ ବୋହରାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମିଳିତ ପରିବାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଦୁଇଟି ଅସଙ୍ଗତ ଡିକ୍ରିର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଆସିବାର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ତଦନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାରତୀୟ ସଂଘ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 133 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲା ।

ତେବେ ଅପିଲରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଏକମାତ୍ର ବିଷୟ ହେଉଛି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଶ୍ରୀରାମ ବୋରାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଭାରତୀୟ ସଂଘର ଆବେଦନ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା କି ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ପ୍ରତ୍ତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ବିଳାସ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବିବାଦିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଯଦି ବିଳାସ ରାୟ ବୋହରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ଧରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା କେବଳ ବଞ୍ଚିଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଉଭୟ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନରେ ଉଭୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ । ଏହି ଡିକ୍ରି ମିଳିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡିକ୍ରି ଧାରକଙ୍କ ଅଂଶଧନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆବେଦନଟି ନିରର୍ଥକ ହୋଇଯାଏ, ଯଦି ଏହା ଜଣେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ ।

ପ୍ରକୃତରେ ଅପିଲର ଦାବି ହେଉଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ରାମ ବୋରାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ନଥିରେ ଆଣିବାକୁ ଅବହେଳା ଉପରେ ଅପିଲକୁ ସମାପ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରକୃତ ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଯୌଥ ପରିବାର, ଯାହାର ଫାର୍ମ ବଂଶୀଧର ଗଣପତି ରାୟ, ମାଲ ଗ୍ରହୀତା ବସ୍ତା ର ଅଣ - ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ଯୌଥ ପରିବାରର କର୍ତା ଭାବରେ ଦୁଇ ନାମିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । କୁହାଯାଏ ଯେ ଜଣେ କର୍ତାର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଅନ୍ୟ କର୍ତା ଯୌଥ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ପ୍ରକୃତ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା, ଏବଂ

ତେଣୁ ଆବେଦନଟିର ସମାପ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଯୁକ୍ତିକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ ।

ଏକ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାର ଏକାଧିକ କର୍ତ୍ତା ରଖିପାରିବ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଆମକୁ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନର କୌଣସି ପାଠ୍ୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ମାମଲା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏକ ମିଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ଦୁଇଟି କର୍ତା ଥିବାର ଧାରଣା, ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, କର୍ତାର ଭାବନା ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ ଦୁଇଟି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ବିଚାର ନ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ମିଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ଫାର୍ମର ମାଲିକ ବୋଲି ଦାବି କରିବା ଏବଂ ଏପରି ଭାବରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବା ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ମୁଲ୍ଲାଙ୍କ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ, ଦ୍ୱାଦଶ *ସଂସ୍କରଣର ଧାରା ୨୩୬ରେ* କୁହାଯାଇଛି:

> "ସଂଯୁକ୍ତ ପରିବାରର ସମ୍ପତ୍ତି ସାଧାରଣତଃ ପିତା କିମ୍ବା ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଯୌଥ ପରିବାରର ପରିଚାଳକଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତା କୁହାଯାଏ । ପିତା ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ, ଏବଂ ନାବାଳକ ପୁଅମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳକ ।"

ଦୁଇଟି କର୍ତ୍ତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପରିବାରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟାପାରର ସୁଗମ ପରିଚାଳନା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର କର୍ତାର ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ରହିଛି , ସେହି କ୍ଷମତା କେବଳ ସେହି କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ , ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ସମ୍ପତ୍ତି ପରିଚାଳନା ପାଇଁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳକଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ । ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳକ, କିନ୍ତୁ ନିସନ୍ଦେହରେ ତାଙ୍କର ଏପରି କ୍ଷମତା ଅଛି ଯାହା ସାଧାରଣ ପରିଚାଳକଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ କର୍ତାଙ୍କୁ କେବଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିଚାଳକ ସହିତ ସମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଭଗବାନ ଦୟାଲ ବନାମ ମିଷ୍ଟର ରେଓତି ଦେବୀ(1) ଭାବରେ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବା ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପୃଷ୍ଠା 482 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା:

> "ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଏହିପରି କୁହାଯାଇପାରେ: ସହଅଧିକାର ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଏବଂ କେବଳ ପୁନଃମିଳନ ମାମଲାକୁ ଛାଡି ପକ୍ଷବାଦୀମାନେ ସମ୍ମତି ଦେଇ ଏହା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମିଳିତ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ଏକ ପରିବାର । ଏହି ଆଇନରେ ପରିବାରର ଏକ ଶାଖାକୁ ଏକ ଅଧସ୍ତନ ମିଳିତ ସଂସ୍ଥା ଭାବେ ମଧ୍ୟ ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ପରିବାରର ଏକକ, ସେ ବଡ଼ ହେଉ ବା ଛୋଟ, ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମାରେଖା ମଧ୍ୟରେ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ, ଧାରଣ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ କରିପାରିବ । ସାଧାରଣତଃ ପରିଚାଳକ, କିମ୍ବା ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ସମ୍ମତି ଦ୍ୱାରା, ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିହିତ ଭାବରେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଦସ୍ୟ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟମାନେ, ଉକ୍ତ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମାବଦ୍ଧତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ, ପରିବାର ପାଇଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇ ପାରିବେ କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିପାରିବେ ।"

ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ପରିଚାଳକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଦସ୍ୟ କିମ୍ବା ସଦସ୍ୟମାନେ ପରିବାରର ତରଫରୁ ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି ଚଳାଉଛନ୍ତି, ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ପରିବାର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସଦସ୍ୟମାନେ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁ ଆଇନର କୌଣସି ପାଠ୍ୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଯେ ଏକ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରରେ ଦୁଇଟି କର୍ତ୍ତା ରହିପାରିବ, ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହୁଁ ଯେ ଏକ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ଦୁଇଟି କର୍ତା ରହିପାରିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଦୁଇଟି କର୍ତା ରହିପାରିବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମକଦ୍ଦମାର ଗ୍ରହଣୀୟତା ଉପରେ କ'ଣ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ।

"ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ ଯଦି ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପରିବାର ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ଅଧିକାର ଦେଇଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖାଶୁଣା କରିପାରିବେ ।" ସେମାନେ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ ଏବଂ

---

(1) [1962] 3 ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 440.

ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ପରିବାର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ହିନ୍ଦୁ ଆଇନର କୌଣସି ନୀତିରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ । ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ମିଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ଲାଭ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଡିକ୍ରି କରନ୍ତି, ଏବଂ ମିଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ଉଭୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଏ, ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଯୌଥ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜାରି ରଖିବେ । ଯେତେବେଳେ ସଂଯୁକ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାରର ଅର୍ଥ ଉଭୟଙ୍କୁ ମିଳିତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏପରି କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ । ଦୁଇ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ କ୍ଷମତାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ସଫଳତାର ସହ ଅନୁରୋଧ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ତଥାପି ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ପରିବାରର କର୍ତ୍ତା, ହିନ୍ଦୁ ଆଇନର ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ମିଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ହକଦାର ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବାର ପୁନର୍ବାର ମିଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି । ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ବାଦୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ପରିସରକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ମାମଲାକୁ ମକଦ୍ଦମା ଆଧାରରେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ ଭାବେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବେ ସେହି ଯୌଥ ହିନ୍ଦୁ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ସେହି ଫାର୍ମ ବଂଶୀଧର ଗଣପତ ରାୟଙ୍କର ଥିଲା । ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯୌଥ ପରିବାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀ ରାମ ବୋରାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହିପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ଦାବୀ ନାହିଁ । ମକଦ୍ଦମାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ଦୁଇ ଜଣ ବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅପର ପକ୍ଷ ପାଇଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ସେ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ବିଳାଶ ରାୟ ବୋରାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତି କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତି ଫଳରେ ଅନ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ନିରର୍ଥକ କରାଯାଇଛି କାରଣ ଉଭୟ ଉତ୍ତରଦାତା ବିଳାଶ ରାୟ ବୋରା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ରାମ ବୋରାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ରାୟ ଏକ ମିଳିତ ରାୟ ଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶରେ କାହାର ଲାଭ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଦୁଇ ଜଣ ଡିକ୍ରି ଧାରକଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କେତେ ସମାନୁପାତର ଅର୍ଥ ମିଳିବ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ରାମ ବୋହରାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ ନିରର୍ଥକ ଥିଲା ।

ଏହି ମତକୁ *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ନାଥୁ ରାମ*[1] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଡିକ୍ରି ମିଳିତ ଏବଂ ଅବିଭାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ମୃତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ମୃତ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ୍ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଆମର ମତାମତ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ଶ୍ରୀ ରାମ ବୋରାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନଟି ଅସମର୍ଥ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଠିକ୍ ଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନର ସମାପ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତି ଅପିଲକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଉପସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ବିଚାର କ୍ଷମତାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଉପଯୋଗ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ପାଇପାରୁ ନାହୁଁ ଯେ ବିବେଚନାର ସଠିକ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏହାକୁ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ବୋଲି ବିବେଚନା

---

(1) [1962] 2 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 636.

କରୁନାହୁଁ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।